

Biografie van Katelijn Vijncke.

De volledige en boeiende biografie van Katelijn Vijncke kan u hier lezen.

Katelijn woonde van haar 5 jaar tot haar 18e in het M.P.I. Ten Dries te Landegem. Sinds haar 18e woonde ze in het home Angèle Verburgh. Vanaf haar 14 jaar schrijft ze poëzie.

We zijn 1973, de 14-jarige Katelijn Vijncke schrijft haar eerste gedicht 'In het land van alles anders'. Katelijn, geboeid door Poëzie raakt alsmaar meer gebeten door de microbe en schrijft het ene gedicht na het andere. Woorden borrelen zomaar in haar op, haar gevoelens verwoord ze op een uitzonderlijke manier. Ze zet haar woorden, gevoelens, gedichten op papier met behulp van een speciaal aangepaste typemachine. In 1979 wordt haar eerste boekje 'Ikjes' uitgegeven in beperkte oplage door de Heemkundige Kring. In dat jaar vond ook haar eerste echte 'vinkengedichttentoonstelling plaats'. Een waar succes! In 1981 verschijnt op 26 juni een eerste echt krantenartikel in 'Le Courier De Gand'. Katelijn kreeg ook onderricht door Barones Buysse in poëzie, zo leerde ze nog beter schrijven! Ook Gerda De Vrieze van het toenmalig tijdschrift 'Top' zag wel wat in het jonge dichteresje, een interview verscheen in datzelfde jaar in oktober. In 1982 kreeg ze voor het eerst de opdracht om meer te gaan doen met haar gedichten. Om de 14 dagen verscheen op de inleidende affiche van Kunstgallerij Vijncke – Van Eyck een gedicht van Katelijn. Meer en meer mensen leerden haar kennen als een ware dichteres!

Ook 1984 was een succes jaar! Haar dichtbundel 'Wroetelen' verscheen, ze droeg voor het eerst voor een echt publiek voor, verscheen in het tijdschrift 'Vandaag' en in de lokale krant van Landegem. De jaren die volgden schreef ze naarstig verder. Ondertussen werd 'Wroetelen' ook opgenomen in de Daisy- en braillebibliotheek. Haar boek is dus ook reeds in gesproken versie beschikbaar! In 1987 nam ze deel aan de Nationale Kunnenwedstrijd, ze eindigde op de 6de plaats, een hele prestatie! Voor tele-onthaal deed ze een voordracht en in Universitas verscheen ze zodat meer mensen haar poëzie konden smaken. Ze gaf ook in datzelfde jaar haar bundel 'Groeien naar Vrijheid' uit. In 1991 kreeg ze naar aanleiding van deze bundel een mooie recensie van Herman De Coninck. Ze trad toen op in Watou en heeft hemzelf deze bundel overhandigd. Katelijn was een groot fan van hem, ze was dan ook dolgelukkig dat Meneer De Coninck hemzelve haar zo een mooie brief schreef! Hij vond haar werk klasse! Ze heeft nog zijn originele kanttekeningen die hij voor haar maakte. Ze verscheen in tijdschriften zoals 'Thuis', 'De Wissel' en 'Vibeg-Echo's'. In deze laatste beschreef ze echt de weg naar emancipatie. Ze kreeg ook erkenning voor haar werk toen de Elise Mathilde stichting uit Amsterdam haar een subsidie toekende. Zelfs over de grenzen heen kende men haar reeds. In 1992 nam ze zoals ze jaren later nog zou doen deel aan het poëziefestival te Oudenaarde: 'In de plooiën van de Nacht'.

In 1993 bracht ze haar volgende bundel: 'Liefde in 't zicht' uit, ze kreeg hiervoor zelfs een subsidie van de Koninklijke academie voor Nederlandse Taal- en Letterkunde. Ze verscheen ook in het tijdschrift SRG, wat staat voor Stichting Recreatie Gehandicapten. In 1994, een jaar na haar vorige, bracht ze de bundel: Woorden op

twee benen uit. Het leverde haar een artikel in het weekblad plus op, ondertussen werd ze ook steeds meer gevraagd om persoonlijke dingen op maat te maken zoals gedichtjes op geboorte- en trouwkaartjes en talloze communiekaartjes. Het zijn dingen waar Katelijn haar volledig voor inzet! Ze nam ook terug deel aan het poëziefestival te Oudenaarde. In 1995 verscheen een artikel van haar in het tijdschrift Wel en opnieuw nam ze in 1997 deel aan het poëziefestival In de plooiën van de Nacht te Oudenaarde. In 1999 verscheen de bundel 'Tijdskrumels, die ze ook op het poëziefestival te Oudenaarde mooi vertegenwoordigde! Ook in 2000 stond Katelijn niet stil, een groot artikel van haar verscheen in de krant 'Het Volk' op 21 november. Het was een druk jaar waarin ze voornamelijk meeschreef aan scenario's en theaterstukken voor Kip Van Troje. Dat bleef ze ook doen in 2001. Ook deed ze mee aan de tentoonstelling 'Buitengewoon' op 14 september. In 2002 verscheen ze in januari in het tijdschrift Ahasverus en bracht ze een tussentijds boekje 'Moederliefde kent geen handicap', ter gelegenheid van Moederdag, uit.

In 2003 bracht ze dan haar bundel 'Broze Werkelijkheid' uit, schreef ze ook nog mee aan theaterstukken voor Kip Van Troje en stond er van haar een artikel in een Nederlands Tijdschrift: 'Sprakwater'. In 2004 verscheen ze in het tijdschrift Ambrozijn en Kangeroesprong en werden al haar boeken gedeponeerd in het depot van de Koninklijke Bibliotheek van België. Ze werd ook lid van SABAM teneinde haar werken te beschermen. Broze werkelijkheid kan je ook digitaal vinden en bestellen via Publiola. In 2005 nam ze deel aan de wedstrijd 'Den Overkant' te Menen. Ze verscheen in tijdschriften zoals in de nieuwsbrief van BOL, dialoog, Open Kring, de Verfpot en de Domino contactkrant. Ze nam ook deel aan 60 jaar KVG te Antwerpen, waar Mieke Vogels haar persoonlijk kwam feliciteren! Ook deed ze mee aan 'Spots op West' te Watou en deed ze een voordracht in Kunsthuis Ex Libris. In 2006 nam ze deel aan de Concept Literatuurprijs. Het leverde haar een vermelding in hun boek op met gedicht! Ook in Leerdam deed ze een voordracht. Ze gaf haar eigen tentoonstelling in de gebouwen van SIG Destelbergen en een expositie in De Muze te Gent. Ze verscheen ook in het snuisterboekje van de Lijn en twee maal in het tijdschrift van de Open Kring. Katelijn schreef ook terug mee aan theaterstukken voor Kip Van Troje. In 2007 deed de Lijn opnieuw beroep op haar om te verschijnen in het snuisterboekje. Ze verscheen in tijdschriften zoals Verzin, VBV vzw/Brussel, boekje van het seniorencentrum en getuigen voor Kunst. Ook op Gentblogt.be kreeg ze een eervolle vermelding en werd haar gedicht zeker gesmaakt! Ze nam deel aan de creabeurs met haar gedichten en boekjes te Gent. Ook werd ze door de Verfpot erkend als één van de 50 meesterdichters van België.

In 2008 kwam haar achtste dichtbundel Tijd vouwt/rolt zich in de winkel. Hij werd uitgegeven door een Nederlandse uitgeverij: Gigaboek.

Binnenkort, in het voorjaar van 2012 verschijnt haar nieuwste dichtbundel. De negende bundel wordt uitgegeven door Writehistory en krijgt de titel : Mezelf naar buiten geschreven

De bundel brengt haar kwetsbaar gedachtengoed naar buiten en probeer hierdoor de kans te geven om er ten volle van te genieten, maar dankzij de dichtbundels die ze reeds uitgaf wordt ze steeds meer als dichteres dan als gehandicapte persoon. En zo hoort het ook!

Ondanks haar lichamelijke handicap en haar spraakstoornis staat ze erop uit eigen werk voor te dragen. Dit gebeurt aan de hand van een overheadprojector of een beamer en laptop zodat het publiek de tekst kan volgen. Ondertussen is ze al vele voordrachten en tentoonstellingen verder maar ze heeft nog meer in haar mars!

Regelmatig stelt Katelijn Vijncke tentoon, ze maakt haar werk in Powerpoint op een aangepaste computer. Het is voor haar een meerwaarde om haar poëzie te kunnen overbrengen met eigen gecreëerde illustraties. Haar werken zijn ingekaderd.

Haar poëzie is te verkrijgen in het poëziecentrum Gent, alsook bij Gigaboek te Amsterdam. Haar nieuwste dichtbundel "Mij naar buiten geschreven" kan je bekomen bij de uitgeverij Writehistory.be en bij de schrijfster zelf via haar e-mailadres; katelijn.vijncke@skynet.be.

Veel bewondering heeft ze voor Paul Van Ostaijen. Een gedicht is pas goed genoeg als het iets nieuw heeft. Ook houdt ze van soberheid met wat pit in, zoals bij Vasalis. Maria Neeltje Min kan ook heel goed haar woorden kiezen. Bart Moeyaert: gedichten voor gelukkige mensen vindt ze fantastisch, ze zijn zo eenvoudig mooi of gewoon beschreven. Haar echte favoriet en voorbeeld is Herman de Coninck. Ze had het geluk hem persoonlijk te ontmoeten en een van bundels te laten corrigeren. Hij schrijft zo alledaags: het komt eenvoudig over, maar toch is het een Kunst zo te schrijven.

Ze heeft in deze moderne tijd toch een voorkeur voor papier omdat ze dan iets waardevols in haar handen kan voelen. Een schrijver heeft dat pak papier letterlijk geschreven. Wanneer ze stil staat hoelang ze over één blad doet, dan kan ze soms moeilijk vatten dat sommige jaren geduld kunnen opbrengen voor een kanjer te maken van 1500 pagina's. Door haar motorische handicap is ze gebonden aan een aangepaste computer. Een laptop of iets dergelijks gesofisticeerd kan ze onmogelijk meenemen op reis. Een boek heeft ze overal bij. Het is zalig zelf kort en bondig te kunnen schrijven en zich te kunnen verliezen in het lezen van lange ingewikkelde verhalen, vertelt ze.

Het liefst blijf ze zichzelf. Door haar motorische handicap heeft ze een specifieke kijk op de wereld ontwikkeld en of ze haar poëzie nu wel of niet over deze beperking gaat, haar poëzie is erdoor beïnvloed en krijgt daardoor een meerwaarde.

Hartelijk dank om even de tijd te nemen voor deze dichteres.

Catherine Claeys